

Sygn. akt VIII C 3127/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 listopada 2016 roku w Ł.

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko (...) Centrali (...) w (...) - Hurt S.A. w Ł.

o zapłatę

1. oddała powództwo,

2. zasądza od powoda M. M. na rzecz pozwanej (...) Centrali (...) w (...) - Hurt S.A. w Ł. kwotę 617 zł. (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 3127/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym ponownie w dniu 11 czerwca 2015 roku M. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Centrali (...) w (...) - Hurt S.A. w Ł. kwoty 1.840,05 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2010 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że w piśmie z dnia 21 września 2010 r. pozwany wyraził zgodę na ugodowe zakończenie sporu poprzez zapłatę na jego rzecz połowy kwoty wynikającej z umowy o roboty budowlane. Wadliwe wykonanie dzieła przez stronę pozwaną polegało na dostarczeniu za szerokich drzwi do łazienki i toalety oraz 3 drzwi do pokoi w innym niż zamówione kolorze.

(pozew- k. 9- 10)

W odpowiedzi na pozew (...) Centrala (...) w (...) - Hurt S.A. w Ł., reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła o oddalenie powództwa w całości, zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia. Ponadto strona pozwana wniosła o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że do roszczenia objętego pozvem zastosowanie znajdzie dwuletni termin przedawnienia, wynikający z art. 646 kc. Ponadto strona pozwana zaprzeczyła, aby zrzekła się uprawnienia do skorzystania z powyższego zarzutu.

(odpowiedź na pozew k. 60- 63)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 81)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2007 r. M. M. zawarł z (...) Centrala (...) w (...) - Hurt S.A. w Ł. dwie umowy o roboty budowlano-montażowe, polegające na montażu drzwi. W pierwszej umowie strony ustaliły wynagrodzenie na kwotę na 1.848,86 zł., a w drugiej na kwotę 1.831,25 zł.

(umowy o roboty budowlano- montażowe k. 65 i k. 66).

W dniu 22 sierpnia 2007 r. M. M. zgłosił pozwanemu reklamację 4 sztuk skrzydeł drzwiowych z uwagi na ich inny kolor.

(zgłoszenie reklamacyjne k. 26)

Pismem z dnia 26 września 2007 r. pozwany poinformował, że towar dostarczony powodowi był zgodny z jego zamówieniem również w zakresie koloru.

(pismo pozwanego k. 25).

Pismami z dnia 31 października 2007 r. i 14 stycznia 2009 r. M. M. zwracał się do pozwanego o udzielenie pełnej, pisemnej odpowiedzi na reklamację z dnia 22 sierpnia 2007 r.

(pisma powoda k. 30- 31 i k. 33- 35)

Pismem z dnia 22 maja 2009 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 26 września 2007 r. w przedmiocie reklamacji skrzydeł drzwiowych, twierdząc, że sprzedaż i montaż drzwi była dokonana zgodnie z zamówieniem powoda.

(pismo pozwanego k. 25).

W piśmie z dnia 21 września 2010 r. strona pozwana wyraziła zgodę na ugodowe zakończenie sporu poprzez zapłatę na rzecz powoda połowy kwoty wynikającej z umowy zawartej w dniu 11 czerwca 2007 r.

(pismo pozwanego k. 11).

W dniu 21 października 2011 r. M. M. doręczył pozwanemu pismo, którym wyraził zgodę na powyższą propozycję ugodowego zakończenia sporu. Powód poprosił o dokonanie wpłaty na wskazany nr rachunku bankowego.

(pismo powoda k. 40)

W piśmie z dnia 15 listopada 2011 r. (...) Centrala (...) w (...) - Hurt S.A. w Ł. poinformowała, że w związku z wyrażeniem zgody przez powoda na propozycję ugodowego zakończenia sporu dopiero w piśmie z października 2011 r., czyli po upływie roku, pozwany uważa, iż powód zrezygnował z przyjęcia oferty. W związku z tym pozwany odmówił spełnienia żądania z uwagi na przedawnienie roszczenia.

(pismo pozwanego k. 67)

Pismem z dnia 10 lutego 2014 r. M. M. wniósł o realizację zaakceptowanej przez niego propozycji ugodowego zakończenia sporu.

(pismo powoda k. 42- 43)

W piśmie z dnia 18 lutego 2014 r. (...) Centrala (...) w (...) - Hurt S.A. w Ł. odmówiła spełnienia powyższego żądania powołując się na wygaśnięcie oferty zawarcia ugody oraz przedawnienie roszczenia.

(pismo pozwanego k. 44)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód dochodził od pozwanego kwoty 1.840 zł. z tytułu wadliwego zamontowania drzwi. Nie było sporu co do tego, że strony w 2007 r. zawarły umowę, a w zasadzie dwie umowy o dzieło polegające na zamontowaniu drzwi. W myśl art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, który w ocenie Sądu jest zasadny. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Nie ulega wątpliwości, że zobowiązanie pozwanego wobec powoda jest świadczeniem wynikającym z umowy o dzieło. W myśl przepisu art. 118 kc, który stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. W przypadku roszczenia powoda będzie miał zastosowanie przepis szczególny, a mianowicie wskazany przez pozwanego w odpowiedzi na pozew art. 646 kc, zgodnie z którym roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane- od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że termin przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda wynosi 2 rok. W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Przedstawione przez strony dowody nie pozwalają na dokładne ustalenie daty oddania dzieła. Wobec złożenia przez M. M. w dniu 22 sierpnia 2007 r. reklamacji 4 sztuk skrzydeł drzwiowych z uwagi na ich inny kolor, należy przyjąć z pewnością, że najpóźniej w tej dacie dzieło zostało oddane.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, roszczenie powoda przedawniło się w dniu 23 sierpnia 2009 r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone dopiero w dniu 11 czerwca 2015 r. Uwzględnienie podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia skutkowało oddaleniem powództwa.

Zdaniem Sądu powód nie ma racji, że w treści pisma strony pozwanej z dnia 21 września 2010 r. można się dopatrzeć zrzeczenia się zarzutu przedawnienia, o którym mowa w art. 117 § 2 kc. W powołanym piśmie strona pozwana wyraziła zgodę na ugodowe zakończenie sporu poprzez zapłatę na rzecz powoda połowy kwoty wynikającej z umowy zawartej w dniu 11 czerwca 2007 r. W ocenie Sądu, aby daną czynność ocenić, jako zrzeczenie się zarzutu przedawnienia, po pierwsze osoba musi mieć świadomość, że przysługuje jej taki zarzut, a po drugie musi wyraźnie oświadczyć, że zrzeka się zarzutu przedawnienia. Z treści pisma pozwanego z dnia 21 września 2010 r. nic takiego nie wynika. Mowa w nim jedynie o propozycji ugodowego zakończenia postępowania.

W ocenie Sądu fakt złożenia oświadczenia zawierającego propozycję ugodowego zakończenia sporu, zawartą w piśmie strony pozwanej z dnia 21 września 2010 r., zaakceptowaną przez powoda dopiero w dniu 21 października 2011 r., nie może być rozpatrywany w kategorii czynności, która doprowadziła do przerwania biegu przedawnienia roszczenia. Czynności, które mają powyższy skutek zostały enumeratywnie wymienione w art. 123 § 1 pkt. 1- 3 kc. Nawet gdyby uznać, że oświadczenie strony pozwanej zawarte w piśmie z dnia 21 września 2010 r. stanowi uznanie roszczenia, co w ocenie Sądu nie jest zasadne, to do przerwania biegu przedawnienia i tak by nie doszło, gdyż jak była już o tym mowa powyżej, roszczenie powoda uległo przedawnieniu w dniu 23 sierpnia 2009 r.

Na marginesie należy zauważyć, że M. M. nie sprostował również leżącemu po jego stronie ciężarowi dowodu. Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że skrzydła drzwiowe posiadały wskazane przez niego wady. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać

dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148), a nie zrobił tego. Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). M. M. poza dowodami z dokumentów nie wniósł o przeprowadzenie żadnych innych dowodów. Tymczasem ze złożonych przez powoda dokumentów nie wynika, aby skrzydła drzwiowe posiadały jakiegokolwiek wady. Co prawda strona pozwana wyraziła wolę ugodowego zakończenia sporu, jednak konsekwentnie kwestionowała wadliwość wykonanego przez siebie zobowiązania.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając powoda, jako stronę przegrywającą w całości, obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej całości kosztów procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) w wysokości 600 zł. oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.